

KORNET ER IKKE

ARVING MED SKOLMEN

La oss forbli stående en liten stund i bønn. La oss bøye våre hoder.

² Kjære Gud, vi ser på det som et stort privilegium, i kveld, å være her ved denne anledningen, for å bringe en levende Kristus til en døende verden og en døende generasjon.

³ Vi ber, Herre, om at Du må salve våre ord og våre anstrengelser, så de ikke vender tomt tilbake til Deg, men må de fullføre det som er deres hensikt.

⁴ Hjelp enhver mann, kvinne, gutt, eller jente, her i kveld, som er trengende. Og, Far, vi vet at vi alle er trengende. Og når vi drar, i kveld, må vi føle i våre hjerter slik som de som kom fra Emmaus, etter . . . hadde vært vitne til Kristi oppstandelse, som sa, "Brant ikke hjertet vårt i oss da Han talte med oss på veien?" Gi det, Herre.

⁵ Helbred de syke og plagede. Må det ikke være noen skrøpelige iblant oss etter møtet i kveld. Og fremfor alt, må det ikke være én vantro person igjen, Herre. Må de alle tro til Evig Liv, for det er grunnen til at vi samles her.

⁶ Disse velsignelsene ber vi om til Guds Rikes ære, i Jesu Kristi Navn, Guds Sønn. Amen.

Vær så god og sitt.

⁷ Det er godt, å være her igjen, i kveld. Og jeg ser vi har noen som står rundt omkring, og jeg tror telefonene er åpne nå, til mange ulike byer over nasjonen; San Francisco, Tucson, oppe i øst. Og vi, sender hilsener til dem, gjennom telefonen. Vi er i auditoriet her i kveld. Og hoved-auditoriet er stappfullt, og midtgangene; og langs veggene, står det fullt av mennesker. Og vi har forstått at vi i morgen kveld skal prøve å åpne opp en side til her, til gymsalen, og få et større auditorium som kanskje vil romme noen tusen mennesker til. Så vi håper på det, i morgen kveld. Hvis det er fullt i kveld, den første kvelden, ja, så tror vi at det vil bli større i morgen kveld. Og jeg ser de har satt inn ekstra stoler, og greier, også, i kveld.

⁸ Vi har store forventninger; først, Herren Jesu Komme; deretter, frelsen av . . . til fortapte sjeler som vil ta imot Ham i kveld og bli rede for Hans Komme når Han kommer til syne.

⁹ Jeg ønsker å gi en spesiell hilsen og velkomst til alle disse fine mennene på plattformen, og som jeg forstår er mange av dem forkynnere. Et par hundre, eller mer, sitter på plattformen, og vi er sannelig takknemlige for at de er her.

¹⁰ Til dere alle, hvor enn dere er, i ulike deler av nasjonen. . . Og jeg har forstått at noen fra andre siden av havet er her, utlandet. Så vi er takknemlige for at dere er her for å glede dere over dette fellesskapet med oss, som vi forventer at Gud vil gi oss under dette møtet.

¹¹ Det virker som, at siden jeg begynte å tenke på å komme tilbake for disse få møtedagene, at mitt eget hjerte har vært merkelig urolig med en sterk følelse av at noe er i ferd med å skje. Jeg vet ikke akkurat hva det er, men jeg håper at det er en stor åpenbaring fra Gud, som vil—vil forberede oss og gjøre oss til bedre borgere av Hans Rike mens vi vandrer i denne mørke verden av synd og vantro.

¹² Denne grunnen i kveld, akkurat dette stedet, innebærer noe stort for meg. Helt siden jeg fikk vite at de bygde dette skole-auditoriet her, har jeg ønsket å ha møter på dette stedet. Jeg er veldig takknemlig til skolestyret og til de som så vennlig lot oss få ha det.

Det var på dette stedet, rett rundt her et sted hvor denne bygningen står i kveld, at en mektig ting skjedde noen og tretti år siden, akkurat på denne grunnen. Det var ikke annet enn en sivåker på den tiden. Og jeg bodde i et lite hus like bortenfor her, cirka to hundre yard [circa 1.8 km]. Jeg hadde veldig nød for min fars og mors frelse på den tiden. Som, begge er gått bort i kveld. Og spesielt, på den tiden, hadde jeg nød for min far. Jeg husker, at jeg sov på verandaen. Det var varmt, om sommeren.

¹³ Dette står, tror jeg, i den lille boken som heter *Jesus Kristus den samme i går, i dag, og for evig*, eller så var det i den lille boken som heter *Jeg var ikke ulydig mot den Himmelske Visjonen*.

¹⁴ Og da jeg lå på verandaen, våknet jeg plutselig, og en byrde kom på mitt hjerte for min far. Som, mange av dere her fra byen kjente min far. Jeg syns han var en flott mann, men han var en synder. Og, men han hadde en dårlig vane, som jeg prøvde å kjempe imot så hardt jeg kunne, gjennom årene, det var, drikking. Og den natten drakk han. Og jeg våknet opp med en stor byrde på mitt hjerte for ham. Og med bare pyjamasen på, trakk jeg på meg buksene mine, pyjamas-skjorten ble værende på; jeg gikk ut gjennom denne sivåkeren, til omtrent akkurat hvor dette står nå, og jeg knelte ned for å be for min far.

¹⁵ Og mens jeg var i bønn og ba Gud om å frelse ham og ikke å—å la ham dø som en synder, at jeg elsket ham; og mens jeg var i bønn, reiste jeg meg opp for å se mot øst herfra, og der var en visjon. Og stående rett over meg, mange av dere kjenner visjonen, var Herren Jesus.

¹⁶ Nå, jeg er ikke utsatt for synsbedrag, som jeg vet. Men visjoner er virkelige. Og der stod Herren Jesus, den første

gangen jeg så Ham i en visjon av den typen. Han var omtrent, åh, sannsynligvis ti fot [ca. 3m.—ovs] over hodet mitt, stående midt i luften, med en fot i ferd med å ta et skritt. Han hadde på en hvit kledning, med en bord rundt kanten. Han hadde hår ned til Sine skuldre. Han så ut til å være, en Mann rundt det Bibelen sier Han var, rundt tretti. Men, en liten, spedbygd Kar, veldig liten, så ikke ut som Han veide over hundre og tretti pund [circa 59 kg.].

¹⁷ Og jeg kikket, og jeg tenkte det var noe, at jeg kunne ta feil. Så jeg—jeg gned meg i øynene og—og kikket opp igjen. Og Han stod liksom litt sidelengs, var en slags profil av Hans ansikt. Og utseende på Hans ansikt, som jeg alltid har sett i visjonene, har vært likt Hofmanns hode av Kristus tretti år gammel. Det er grunnen til at jeg har det i huset mitt, på litteraturen min, hvor enn jeg kan ha det, fordi det var slik det så ut, mer likt det. Bare, at Han virket liten.

¹⁸ Og jeg kikket opp på Ham, jeg tenkte, “Så visst kan det ikke være min Herre jeg ser stå der.” Og jeg var på en måte, vil jeg si, i *denne* posisjonen, og kanskje akkurat der *denne*, under der denne talerstolen er nå. Et eller annet sted, det var rett i dette området, innen, med en omkrets fra der jeg står, så godt som jeg kan beregne, innen førti eller femti yard innenfor dette området her, denne sirkelen.

¹⁹ Og jeg kikket opp, og Han stod der. Og jeg bet meg i fingeren, for å se om jeg sov. Du vet hvordan du. . . Bare virket som det ikke kunne være mulig. Og jeg var helt ung i Herren da, omtrent seks måneder hadde jeg forkynt. Jeg bet meg i fingeren. Jeg tok et siv og knakk det av. Og mange av dere som bor på landet, vet hvordan den lille tannpirkeren, noe lignende, er i sivet. Jeg begynte å tygge på den. Og jeg sa, “Det—det kan ikke være mulig. Jeg drømmer. Der er hjemmet mitt. Der er far, mor, og barna der. Der er det gamle murhuset ved dammen som stod der nede før, der jeg pleide å jakte på ender, bare rundt to hundre yard bortenfor her. Og her står jeg i denne åkeren; det må være slik.”

²⁰ Jeg sparket i bakken, stampet litt med føttene, og ristet på hodet, og—og vred meg i hendene, kikket opp igjen; kikket bort, kikket igjen, og Han stod der fortsatt. Og vinden begynte å blåse, og jeg så sivet blåste. Og da det begynte å blåse, blåste Hans kledning med det. Som klærne som henger på en snor, begynte den å—å blafre. Han stod der. Jeg så på det.

²¹ Og jeg tenkte, “Om jeg bare kunne få se ansiktet Hans!” Og Han hadde oppmerksomheten rettet østover, akkurat *denne* veien. Han så ditover, intenst. Og jeg beveget meg, for å gå rundt, for å kunne se nærmere på ansiktet Hans. Men jeg kunne fortsatt ikke se Ham veldig godt. Han hadde hendene Sine foran Seg, heller skjult fra der jeg stod.

22 Jeg beveget meg rundt igjen. Og jeg kremtet, omtrent på denne måten, sa, “hnh,” for å se om jeg kunne tiltrekke meg oppmerksomheten Hans. Men Han beveget Seg ikke.

23 Så tenkte jeg, “Kanskje jeg skal rope på Ham.” Da jeg sa, “Jesus,” snudde Han hodet Sitt. Og da Han så på meg, bare rakte Han ut hendene Sine. Det er alt jeg husker. Til, det var nesten dagslys, lå jeg rett her ute et eller annet sted hvor dette stedet er nå, i åkeren; pyjamas-skjorten min gjennomvåt, med tårer, fordi jeg hadde grått. Og jeg hadde besvimt.

Ansiktet Hans hadde trekk som ingen kunstner kunne—kunne tegne eller male. De kunne ikke klare det. Hvis en så på Ham, så Han ut som en Mann, som ville gråte av medfølelse, og respekt med ærbødighet; og allikevel med nok kraft til at, ved å tale, kunne det snu opp ned på verden. Og trekkene kunne aldri bli fanget inn av en kunstner.

24 Og opp til denne dag har jeg ikke forstått hva det betydde. Men her er jeg i kveld, etter tretti år, står i et auditorium som er innviet nå til den Allmektige Guds tjeneste. Og jeg, bare en—en lekmann, egentlig, bare en—en lokal eldste i—i baptistmenigheten her, der Roy Davis var pastor på den tiden. Og jeg står her nå på stedet fullt av folk, akkurat på den samme grunnen, med... etter hva jeg tror, er ervervelsen av Selve Jesu Kristi Blod, i mine hender, for å bringe dette fire dager lange Budskapet fra Herren.

25 Bare rundt seks måneder etter det, hadde jeg min første dåp her nede i elven, da Lyset kom ned rett her i Spring Street. Mange av dere ønsker kanskje å gå ned og ta en titt på det, i Spring Street og vannet der, like ved elvekanten. Og det var der Herrens Engel kom til syne offentlig, første gang, klokken to, en ettermiddag. Og en Røst kom fra det, som sa, “Som Døperen Johannes ble sendt som en forløper til Kristi første komme, skal ditt Budskap være en forløper for det andre Komme.”

26 Dette er tretti år senere, og her er jeg fortsatt, i kveld, og proklamerer det Budskapet. Og verden rundt har Det gått, og jeg er glad for å være tilbake i hjembyen min, i kveld, for å representere denne Herren Jesus Kristus som jeg fortsatt elsker av hele mitt hjerte. Hver dag blir Han enda herligere enn Han var dagen før. Jeg har aldri forandret en tøddel i min Lære. Det første jeg begynte med, jeg tror det samme i kveld. Han er den samme i går, i dag, og for evig. Nå har jeg et Budskap som jeg er ansvarlig for.

27 Da Budskapet var i startfasen, var det, selvfølgelig, alle; ba for de syke, store tegn, under, og mirakler. Det begynte, spesielt blant pinsevevnene, en universal vekkelser med helbredelses-kampanjer som feide over verden. I hele femten år har det vært vekkelser på enhver haug, antar jeg,

vekkelsesildene brenner. Millioner har bokstavelig talt tatt imot Kristus som sin Frelser, ved det ene oppdraget. Som inspirerte, derfra, til Oral Roberts, og så videre, og videre og videre, mens det gikk rundt.

²⁸ Etterpå, ligger pinsemenigheten i sin døde dal, som den var da. Mine intensjoner og mitt ønske, i kveld, er å vekke den menigheten, igjen, til Herren Jesu Komme som er for hånden. Jeg må irttesette den. Jeg må irttesette synd uansett hvilken form den har. Jeg mener det ikke til noens denominasjon. Jeg har et Budskap.

²⁹ Nå, det er vanskelig å få en menighet til å ta det finansielle ansvaret, akkurat som det var med vår Herre Jesus, for det er Ham; det er ikke meg. Men da Han talte i begynnelsen, og helbredet de syke, reiste opp de døde, og rensset spedalske, og kastet ut djevler, ville alle ha Ham. Men det kommer en tid da det kommer et Budskap som alltid følger ethvert tegn, fordi tegnet har en røst.

³⁰ Men da Han satte Seg ned en dag, og sa, "Jeg og Min Far er Ett," så var det mer enn de kunne tāle. Det var, også, da Han sa, "Uten at dere spiser Menneskesønnens kjød og drikker Hans Blod, har dere intet Liv i dere."

³¹ "Hvordan?" Vel, leger og velmenende mennesker ville ha sagt, "Denne Mannen er en menneskelig vampyr, som prøver å få deg til å spise Hans kjød og drikke Hans Blod." Han forklarte det ikke. Han bare sa det.

³² Og i kveld hører du kanskje ting, og gjennom møtene, som bare blir sagt. Vi kan kanskje ikke forklare. Men, husk, Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig. Vi tror det.

³³ Nå, vi har ikke tid til å snakke for mye, for vi har bestemte tider å begynne her og bestemte tider å avslutte. Og vi ønsker å vise ære til skolestyret som har satt disse tidene for oss, og vi vil gjøre alt vi kan for å respektere dem.

³⁴ Husk, når som helst en synder ønsker å komme til Kristus, er alt du trenger å gjøre å gå rett opp, om jeg taler, synger, hva enn det er, og gi ditt liv til Kristus der og da, reis deg opp. Det er derfor vi er her, for å hjelpe deg.

³⁵ Jeg ønsker å snakke med broder Vayle, broder Rober-...Borders, og brødrene her. Hvis...jeg lurer på om de ikke kan ha, i menigheten, på ettermiddagen, eller en formiddag, eller noe, veiledningsmøte for de som søker dåpen i den Hellige Ånd. Er det i orden, for brødrene? Broder Neville og alle dere andre kunne komme dit, og broder Capps. Hvis noen ønsker å bli veiledet i dåpen i den Hellige Ånd, da hvorfor ikke komme til tabernaklet...Hva passer best, formiddagen eller ettermiddagen?

³⁶ [Noen sier, "Formiddagen."—Red.] På formiddagen, rundt klokken ti? Rundt klokken ti en formiddag.

³⁷ Hvis du har et spørsmål om Læren, hvis du har et spørsmål om Budskapet, hvis du—hvis du ønsker å bli...du aldri har blitt betjent, personlig, du ønsker å bli bedt for, eller noe du ønsker å vite om disse tingene, hvorfor ikke stikke innom der klokken ti på formiddagen for å treffe disse mennene. Det vil være en eller flere av dem der for å veilede, for å be for de syke, for å besvare spørsmål. Akkurat som et personale, vel, han...Bare gå til dem, og de vil med glede hjelpe deg på alle måter de kan.

³⁸ Nå, like før vi nærmer oss Ordet, ønsker vi å nærme oss Forfatteren av Ordet igjen. Du kunne kanskje spise for mye; du kunne kanskje drikke for mye; du kunne kanskje le for mye; du kunne kanskje gå for mye; men du kan aldri be for mye. "Jeg vil at mennene på ethvert sted skal løfte hellige hender når de ber, uten vrede og uten å tvile."

La oss be.

³⁹ Kjære Jesus, Forfatter av Livets Ord, og Du er det Ordet, vi nærmer oss Deg nå høytidelig etter redegjørelsen av visjonen. At, Gud, Du er mitt vitne på at det er sant. Herre Jesus, jeg ber om at Du må salve ordene i kveld for ethvert øre som hører og er under den Guddommelige lyden. Og hvis det er noen her, eller som lytter på, ut over nasjonen, hvis de ikke er rede og forberedt i denne stund til å møte tidens utfordring, Budskapet fra Gud, til å omvende seg og å være rede, for Guds Rike nærmer Seg. Vi ber om at det må bli slik, i kveld, med dem, at de må møte denne tids utfordring.

⁴⁰ O Gud, jeg vil be om hjelp, da jeg kjenner ansvaret og hva det betyr, og hva jeg må svare for på Dommens Dag, for alt jeg sier her og andre steder. Hjelp meg å være dødsens oppriktig, Herre, med alt jeg gjør eller sier i Ditt Ord, så det kan bringe frem frukt. For, som Din befaling var, "La ikke dette Ordet vike fra din munn; men grunn på det, dag og natt, så du kan gi akt på å gjøre alt som er skrevet i loven. Og da skal du ha lykke på dine veier, og da skal du ha fremgang. Har jeg ikke befalt deg. Vær sterk og meget modig, for Herren din Gud er med deg hvor enn du går." Herre Jesus, gjør det slik, i kveld. Vi ber i Jesu Navn. Amen.

⁴¹ Fredag og lørdag, fra ti til tolv, i tabernaklet ved gate 8. og Penn Street, vil det bli veiledning, svar på lære, bønn for de syke, og den slags. Kom ned hvis du har noen spørsmål, noe du trenger. Det vil være menn der til å—å ta hånd om det. Herren velsigne dere.

⁴² Nå, på dette åpningsmøtet i kveld, kan jeg ikke gjøre annet enn å åpne opp med å gå rett til Budskapet vårt. Det er derfor vi er her, og nå er det derfor jeg har kommet tilbake.

Og søndag formiddag, om Herren vil, ønsker jeg å møte den store utfordringen i tiden, om *Ekteskap og skilsmisse*.

43 Nå, i Galaterbrevet 4:27, ønsker jeg å lese disse Ordene, 4:27 til og med 31.

For det er skrevet, Gled deg, du ufruktbare som ikke føder; bryt ut i jubelrop, du som ikke har fødselsveer: for den enslige har mange flere barn enn hun som har en mann.

Nå er vi, brødre, løftets barn, slik Isak var.

Men på samme måte som han som ble født etter kjødet den gangen forfulgte ham som ble født etter Anden, slik er det nå også.

Men hva sier skriften? Driv ut trelkvinnen og hennes sønn: for trelkvinnens sønn skal ikke arve sammen med den frie kvinnes sønn.

Altså, brødre, er ikke vi barn av trelkvinnen, men av den frie.

44 Må Herren legge Sin velsignelse til lesningen av Sitt Ord. Nå, jeg tror her at jeg tar en tekst som dette, veldig underlig, uvanlig. Men noen ganger finner vi Gud i de underlige, uvanlige tidene, uvanlige måtene, uvanlige tingene, fordi Gud er uvanlig. Og de som virkelig tjener Ham fra sitt hjerte, tjener Ham på en uvanlig måte, sammenlignet med verdens ting eller skikker. Denne teksten heter: *Kornet er ikke arving med skolmen.*

45 Paulus taler her bokstavelig talt om slekten til Abrahams to sønner. Med glede, plasserer Paulus seg selv inn i posisjonen som født av den frie kvinnen.

46 Nå, vi vet at Abraham hadde to sønner, ved to forskjellige kvinner. Gud ga ham et løfte ved Sara, gjennom Sara, rettere sagt, at det ville fødes en Sønn, og gjennom denne Sønnen ville verden bli velsignet. Alle nasjoner ville bli velsignet av denne Sønnen. Og det er en vanlig oppfatning, spesielt blant jødene, at dette var Isak, men det var det ikke. Denne lovede Sønnen til Abraham er Jesus, og Han er av Abrahams Kongelige Løftesætt. Men Abraham hadde to sønner . . .

47 En, ved—ved Hagar, som var hans kones tjenestekvinne; en yndig, pen, egyptisk tjenestekvinne som Abraham hadde fått tak i nede i Egypt til henne, til å være hennes . . . hans kones tjenestekvinne. Og Sara, trodde ikke at Gud var i stand til å holde hele Sitt løfte, hun sa at Abraham skulle ta Hagar, tjenestekvinnen hennes, og gifte seg med henne, (da flerkoneri var lovlig på den tiden) og bringe frem barnet; og at det var slik Gud hadde planlagt det, at hun skulle få barnet bare gjennom Hagar. Men vi finner ut at det ikke var slik.

48 Nå forstår vi, også, at Gud er fullkommengjort i tre. Nå, Gud er “fullkommengjort” i tre. “Nåde” er fem. *Syv* er “fullendelse,” som verden.

Gud er fullkommengjort i Far, Sønn, Hellig Ånd. Det er fullkommengjøringen av Guddommen. Bare én Gud, i tre manifestasjoner, tre attributter av én tjeneste, eller tre tjenester i den ene Guddommen.

⁴⁹ Nå, det er også tre i fullkommenheten, på nådens trinn, til Menigheten; rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåp i den Hellige Ånd. Det består i den Nye Fødsel, akkurat som en naturlig fødsel er et bilde på. Som, en kvinne som føder et barn, er det første som kommer vann, blod, og så liv.

Bibelen sier, i Første Johannes 5:7, eller 7:5, tror jeg det er, som sier, “Det er tre som vitner i Himmelen; Faderen, Ordet,” som var Sønnen, “og den Hellige Ånd; disse tre er Ett. Det er tre som vitner på jorden;” Ordet, “vannet, blodet, og Ånden. Vann, blod, og Ånd; disse tre *samstemmer* i ett.”

⁵⁰ Nå, Faderen, Sønnen, og den Hellige Ånd, er Ett. Du kan ikke ha Faderen uten å ha Sønnen; du kan ikke ha Sønnen uten å ha den Hellige Ånd. Men du kan være rettferdiggjort uten å være helliggjort; du kan være helliggjort uten å være fylt med den Hellige Ånd. Vi har bevist det i naturens orden.

⁵¹ Nå, og for mange av dere, kanskje, er jeg underlig. Og jeg—jeg er uten utdanning; jeg er sikker på at dere forstår det allerede. Men jeg underviser i bilder, siden det naturlige er et bilde på det åndelige.

⁵² Nå, vi ser at det er tre i fullkommenheten. Gud er fullkommengjort i tre, nå. Og det var, Ismael, Isak, Jesus som var fullkommenheten i Abrahams ætt. Ismael kom fra trellkvinnen, Isak kom fra den frie kvinnen, og begge to med sex; men Kristus Jesus kom fra jomfruen, uten sex.

⁵³ Her, “Ætten,” én, én Ætt; ikke ætter, men én Ætt. Disse andre var ikke Abrahams ætt, fordi Abrahams “Ætt” var hans Trosætt som Gud talte om, ikke hans naturlige ætt. Fordi, etter at Sara døde, giftet Abraham seg med en annen kvinne og fikk syv sønner, i tillegg til døtre. Så det kan ikke ha vært Abrahams ætter, det var Abrahams “Ætt,” én. Og det var Abrahams Trosætt, som pekte mot den Kongelige Ætten som skulle komme som følge av Abrahams tro; ikke Abrahams naturlige liv, men Abrahams åndelige liv; som tok alt i motsetning til Guds Ord og kalte det som det ikke var til, og trodde Gud; mot håp, trodde han med håp. Det er den ekte Ætten vi snakker om.

⁵⁴ Her blir det gitt oss et bilde. Åh! Ætten startet, løftessætten, startet i en litt tvilende, tvil på det originale løftet. Se hvordan det starter lavt, med tvil på det originale løftet. Gud lovet Abraham, gjennom Sara, at han skulle få dette barnet. Men legg nå merke til, den første ætten til Abraham kom ved trellkvinnen fordi Sara tvilte på at dette kunne skje, fordi hun var gammel og forbi alderen da en kan få barn.

55 Nå det er slik menigheten begynner. Det er slik den alltid begynner. Du begynner fra bunnen. Du begynner ikke fra toppen. En mann som prøver å klatre i en stige, og prøver å komme til toppen først, han vil brette nakken. Du må begynne og bygge opp til det.

Og her finner vi begynnelsen til Guds løfte som blir manifestert, gjennom et lett betvilt, forstyrret Guds program.

56 Det var på samme måte synden begynte i Edens hage. Det var slik døden begynte ved synden, var da ett Guds Ord ble feiltolket eller betvilt. Du kan ikke betvile eller feilplassere ett Guds Ord, det er SÅ SIER HERREN, fordi hvert Ord av Det er slik.

57 Og her tvilte Sara, som selv hadde fått løftet (Sara som var kvinne, er et bilde på menigheten), på det originale programmet til Guds lovede Ord, og sa, "Du, Abraham, min ektemann, ta til deg denne vakre tjenestekvinnen, og lev med henne, og vær en ektemann for henne. Og Gud vil gi denne løftesætten gjennom henne, og jeg vil ta barnet." Ser dere, bare hoppet over én liten tøddel, forandret hele programmet.

Derfor, må vi ta hvert Guds Ord som SÅ SIER HERREN. Hvert Guds Ord er sant.

58 Her starter så ætten i et løfte, lett betvilt. Isak var den frie løfteskvinnens ætt, brakt frem, som Paulus prøvde å forklare her i Galaterbrevet, han brakte frem den naturlige, lovede ætten. Og han går videre med å si her at trellkvinnens barn ikke kan arve sammen med den frie kvinnens barn, fordi de er av to forskjellige kategorier.

59 Og, det er sant, den som er vantro kan ikke være arving sammen med den troende. Det er ingen mulighet, i det hele tatt. Det er der problemet ligger i dag. Du kan ikke få en denominell kylling til å tro med en ørn. Du kan bare ikke gjøre det. Det er der problemene kommer. Du må tro hvert Guds Ord. Du bare . . . Dere er ikke arvinger sammen. Heller ikke vil du—vil du forene deg med det; du kan ikke gjøre det. Du må være ørn eller en kylling.

60 Den kunne ikke være arving sammen med Ismael, trellkvinnens ætt, av . . . på grunn av tvilen. Sara tvilte på Guds Ord, at Gud var i stand til å holde Det. Legg merke til Abraham! Dere ser hva jeg bygger på for søndag formiddag. Abraham tvilte ikke på det. Sara tvilte på det; det var hun. Det var ikke Adam som tvilte; det var Eva som tvilte. Så, da, vil vi finne ut mer om dem når vi tar det opp søndag formiddag.

61 Heller ikke kan det åndelige være . . . det naturlige være arving sammen med det åndelige. Heller ikke kan Ismaels barn være arving sammen med—sammen med Isaks barn, og ikke kan det kjødelige være arving sammen med det åndelige.

62 Den naturlige Menighet; den åndelige Menighet. Det er en naturlig menighet som disse kvinnene her er et bilde på; og det

er en åndelig Menighet, også. Så, den naturlige menigheten og den åndelige Menigheten kan ikke være arvinger sammen. De er to ulike, atskilte tider; to ulike, atskilte folk; under to ulike, atskilte pakter.

⁶³ Det er derfor Bortrykkelsen er annerledes, og bare vil være for Abrahams kongelige Ætt. Den kan ikke komme ved den naturlige, kjødelige menighetsætten. Det må være Gud Ords kongelige Ætt, gjennom Abraham, den kongelige Ætten. Det er derfor Bortrykkelsen må skje først.

For, husk, “Vi som lever og blir tilbake skal ikke komme i veien, hindre de som er sovnet inn. For Guds trompet skal lyde, og de døde i Kristus skal først oppstå. Vi som lever og er tilbake skal bli rykket opp sammen med dem, og møte Herren i luften.” Legg merke til, og videre er det skrevet, “Og resten av de døde levde ikke, på tusen år.”

⁶⁴ Derfor, der, vil de ikke være arvinger sammen. De vil ikke være i Bortrykkelsen sammen. Det er absolutt en naturlig menighet, og en åndelig Menighet; en kjødelig menighet, en åndelig Menighet. Så, ser dere, her er ingen . . .

⁶⁵ Det er ingen Dom for Abrahams kongelige, åndelige, forutbestemte Ætt, for de er forutbestemte til Ewig Liv. De har tatt imot Guds tilveiebrakte Offer; og det Offeret, som var Kristus, Ordet.

“Derfor er det da ingen fordømmelse.” Johannes 5:24, hvis du ønsker Skriftstedet. “Derfor er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus,” Romerbrevet 8:1, “som ikke vandrer etter kjødet, men etter Ånden,” i Romerbrevet. 5:24, “Den som hører Mine Ord,” ordet der er, “forstår.” En hvilken som helst fyllik, hva som helst, kan høre Det og gå bort. “Men den som hører Mitt Ord, forstår Mitt Ord, og tror på Ham som har sendt Meg, har evig Liv, og kommer ikke for Dommen; men er gått over fra døden til Livet.” Ja, sir.

Den som forstår dette store mysteriet om den Gud som har blitt gjort kjent, hvordan Gud var i Kristus og forlikte Seg Selv med verden, hvordan Han og Faderen var Ett, hvordan de store mysteriene går i oppfyllelse og Gud manifesterer Seg Selv, i menneskers tidsalder, og i menneskers slekt, og i menneskers selskap; for å manifestere Sitt Ord i tiden, i østens soloppgang, og for å gjøre det samme mens solen går ned i vest, for å manifestere Seg Selv i en Brudemenighet, Ordet manifestert. Skjønner? Det vil det, også. “Den som forstår,” det er, “å vite, det er blitt åpenbart for ham, av Ham som sendte Meg, har evig Liv, og kommer ikke for Dommen; men er gått over fra døden til Livet.”

⁶⁶ Det naturlige kornet var bare en bærer av den åndelige, Ætten. Som stilken, kvasten og skolmen. Vi har gått gjennom det før, i et annet Budskap, men jeg ønsker å se litt på det på forhånd, i det, eller gå tilbake til det bare en liten stund.

⁶⁷ Her er nå kornets tre stadier, viser oss det sanne bildet, de tre stadiene til det naturlige kornet i jorden. Som et såkorn som er plantet, bringer frem en stilk, små blader skyter frem fra den; så kvasten, så henger pollenet på den; og så skolmen; og så kornet igjen.

⁶⁸ Legg merke til disse stadiene til denne perfekte lignelsen her, og hvordan det utvirkes nøyaktig i bildet, fordi Gud er Opphavsmannen til hele naturen. Derfor kan ikke naturen feile noe mer enn Gud kan feile, fordi Han var Den Som satte tingene inn i sin tilstand for—for oss å se på og å forstå.

⁶⁹ Legg merke til Hagar, stilken, som var den første begynnelsen til Kornet som skjøt opp. Nå, det så ikke ut som Kornet i det hele tatt. Det var stilken, fordi hun var en trellkvinne, ikke i løftet i det hele tatt; ikke noe med Ordet å gjøre, bare en bærer av Kornet.

⁷⁰ Legg merke til Sara, kvasten som hadde pollenet, den jødiske nasjonen vokste frem fra henne. Fra, ut fra Sara, kom Isak; gjennom Isak, kom Jakob; Jakob var opphavet til patriarkene; og gjennom patriarkene, ble det født en nasjon.

⁷¹ Maria, jomfruens tro, produserte den sanne, åndelige Ordsæden som ble kjød. Skjønner?

De tre kvinnene, tre kvinner som var bærere av denne Sæd. En av dem var faktisk utroskap, under flerkoneri; den andre var en fri kvinne; og den tredje hadde ikke noe seksuelt forhold i det hele tatt, men ved tro trodde hun Guds Ord. Hagar, Sara, både Sara og Hagar, var sex; men Maria var jomfru, ved kraften av Guds lovede Ord. Det er riktig.

⁷² Stilken, Hagar (to koner), tvilte på løftet, men legg merke til hva det brakte frem. Da Hagar, Abrahams andre kone, som absolutt bare var en medhustru, men hun brakte frem en mann, men (hva slags mann var han?) Bibelen sier at han var "en villmann." Han levde av buen sin, og ingen mann kunne beseire ham. Han var utemmelig, uomvendelig, ugjenfødelig. Han kunne ikke temmes. Han var en villmann, fordi han var i motsetning til Guds Ord.

Og hva som helst som er i motsetning; enhver predikant, enhver lekmann, enhver menighet, som er i motsetning til Guds Ord; vil bringe frem en vill, utro flokk av verdslige Hollywood, og kan ikke holde seg til det uforfalskede Ordet, fordi det er ikke engang inkludert i løftet. Nei.

⁷³ Sara, løftets sanne hustru, som var stilken, brakte frem en edel mann. Brakte som resultat, frem en lovet nasjon som tjente Gud. [Tomt spor på lydbandet—Red.]

Men, Maria, uten noe sex i det hele tatt, men trodde det lovede Ordet; da hun var en jomfru, uten å vite av noen mann. Og Herrens Engel møtte henne, sa, "Vær hilset, Maria, velsignet er du blant kvinner, for Gud er med deg."

⁷⁴ Og hun sa, “Hvordan kan disse tingene skje?” Han . . . Sa hun.

⁷⁵ Engelen sa, “Den Hellige Ånd skal overskygge deg.”

⁷⁶ Det hadde aldri skjedd i noen annen tidsalder, men Maria trodde Gud. Og hun sa, “Se Herrens tjenerinne.” Hun trodde Ordet.

Hvordan skal hun kunne få det? Hun visste at Hagar fikk babyen ved sex-lyst, med Abraham; og Sara fikk babyen ved sex-lyst, med Abraham, løftesbarn; trellkvinnen og den frie kvinnen. Men her blir hun spurt om å tro. Det var et bidrag til troen som var i Abraham, som trodde det umulige, “Så lenge Gud sa det var så, så er det riktig.”

⁷⁷ Hun trodde Gud, stilte ikke spørsmål. Hun sa, “Se Herrens tjenerinne. Uansett hvor mye kritikk jeg må tåle fra verden, la det skje meg etter Ditt Ord.” Der kom det ekte Kornet frem.

⁷⁸ Sara kunne ikke gjøre det, fordi det var sex. Det er riktig. Og heller ikke kunne Sara, fordi det var sex.

Heller ikke kan menigheten, under sekterismen! Det trengs en jomfruelig tro på Guds Ord for å skape et løfte, for å bringe frem barn. Sekterisme vil aldri bringe frem den gjenfødte Menigheten. Den kan ikke gjøre det. Den vil bringe frem noe erstatningsgreier. Det vil bringe frem noe, noe som etterligner Det, noe som prøver å ligne Det.

Men en ekte, gjenfødt Guds Menighet tror Guds Ord i møte med hva som helst, uansett hva det er, fordi det er uforfalsket. Det er ved Guds løfte at disse tingene kommer.

⁷⁹ Maria, den ekte, sa, ved . . . uten sex, sa, “La det skje meg etter Ditt Ord. Se Din tjenerinne!”

Og brakte frem. Hva brakte hun frem? Ikke en villmann; ikke en nasjon. Men hun brakte frem Ordet, Gud Selv manifestert i kjød; amen, Guds ekte Ætt som manifesterte ethvert løfte som Gud ga i Bibelen; uten Ham, intet menneske kan leve uten Ham.

⁸⁰ Hun var det ekte kornet, hun var forbi kv- . . . hun var skolmen som brakte frem Kornet. Nå, de to andre var bærere av Livet, bare som det naturlige kornet. Maria . . . Nå, husk, jeg sa de to andre . . . Nå, Maria, ikke gjør henne til Gud, som noen mennesker prøver å gjøre henne. Hun var ikke en gud. Nei, sir. Hun var bare en bærer av Kornet, som resten av dem var; men, samme tro på Ordet, bringer mer til det ekte bildet.

⁸¹ Slik som kornet modnes, eller hveten. Det kommer frem, en stilk; så kommer det frem, pollen; så kommer det frem, en skolme. Men når du tenker på, skolmen, hvis du ikke følger med, vil den se helt nøyaktig ut som den ekte hveten. Men når den åpnes opp, er den ekte hveten på innsiden. Den er bare en bærer, igjen.

⁸² Så, dere ser, Maria, ikke ved sex, men ved tro; noe helt likt Det. Maria var ikke Sæden. Maria var en bærer av Sæden.

Han var den ekte, Trossæden, fordi Guds Ord er ved tro som Han ga til Abraham. Og bare tro kan produsere det Gud sa Han ville gjøre; tro på Hans Ord.

⁸³ Legg merke til hvor mye mer lik den ekte Tingen, Maria var, mer lik skolmen. Skolmen omslutter kornet i seg selv og beskytter det, og nærer det inntil det står alene, modent. Slik har denne tredje menighetstiden (fra Pinsen) modnet, og holdt på dette Hvetekornet inntil det er på tide å åpne opp skolmen. Maria, som Kristi mor, var bare en rugemaskin.

Han var ikke Marias blod; Han var ikke jøders blod; Han var ikke hedningers blod. Han var Guds Blod. Gud skapte dette Blodet. Det kunne ikke være sex. Han var ikke jøde eller hedning.

⁸⁴ Babyen er ikke et fnugg av morens blod. Blodet kommer fra faren. Vi vet at hemoglobinet er i hannen.

Som en kylling, den kan legge et egg, en høne kan; men hvis hun ikke har vært sammen med hannfuglen, hanen, vil det aldri klekkes ut. Det er ubefruktet, selv om det ser nøyaktig ut som et ekte befruktet egg. Det ser likt ut på alle måter, men det har ikke livet i seg.

⁸⁵ Det er slik det er med mennesker som bekjenner Kristus. Mange av dem ser ut som kristne, prøver å oppføre seg som kristne; men du må ha Kristus på innsiden av deg, som er Ordet manifestert, ellers vil det aldri modnes til en ekte Bibel-troende kristen. Det vil alltid være en denominell greie. Det kan ikke leve, fordi det er ikke noe Liv i det, som kan leve.

Et egg kan ikke klekkes ut, det råtner rett i reiret, hvis det ikke har vært sammen med—sammen med hannfuglen.

⁸⁶ Akkurat som medlemmer i en menighet. Du kan bysse for dem og kalle dem, gjøre dem til diakoner og alt mulig annet, men de vil . . . du får et reir full av råtne egg hvis de ikke har vært forenet med Maken. Det er riktig.

⁸⁷ Bæreren, skolmen, den ga den næring. Det er riktig. Så må det, det er, kornet selv, forlate skolmen, eller skolmen må forlate kornet, for å få kornet ut i solens nærvær, så det kan modnes. Alt som et bilde, ser vi.

⁸⁸ Ser dere nå hvor lik hun, menigheten av denne siste tid, blir Kornet Selv. Se hvordan denne denominasjonen av pinsevenner som er reist opp i de siste dager, og vi vil forklare det litt senere, ser dere, hvor nære de har kommet til å se helt nøyaktig ut som Såkornet.

Når en skolme kommer ut fra et hvetekorn . . . eller et hvetebblad, etter pollenet har falt inn der i det andre stadiet, og produsert det tredje stadiet som er skolmen. Og hvordan det . . . Hvis du ikke er meget oppmerksom, vil du aldri kunne se noe annet enn at det er det ekte hvetekornet der inne. Når

det første lille hvetekornet kommer frem, ser det ut som et hvetekorn, men setter du deg ned og åpner det opp vil du finne ut at det ikke er noe hvetekorn der i det hele tatt. Det er bare en skolme, en bærer av hvetekornet. Nå, hvetekornet kommer frem fra den. Men husk, det er ikke noe mer etter skolmen.

Husk, det ble ikke lovet en Ætt gjennom en kvinne noe mer, noe sted, etter Maria. Og det er ikke lovet noen flere denominasjoner etter pinsevennene. Det er Bortrykkelsen og Bruden som kommer frem derfra, Såkornet, Ordet manifestert igjen.

⁸⁹ Legg merke til, se hvor likt det ser ut. Matteus sier, Matteus 24:24, sier, at, “De to åndene i de siste dager,” menighetsfolkets menighetsånd, og Brudedefolkets Brude-Ånd, “ville være så like at det ville forføre selv de Utvalgte om det var mulig.” Så likt er det.

⁹⁰ Se hvordan det har kommet gjennom stilken. Legg nå merke til, vi skal gi et bilde på noe her.

Luther, i menighetstiden, som skulle bringe frem Brude-Ætten, var av den samme Ånd. Bare en liten spire av Såkornet, stod Luther frem med, det var rettferdiggjørelse ved tro. Han var et nøyaktig bilde på Hagar, stilken.

Legg merke til, Wesley var et bilde på Sara, Filadelfia, kjærlighetens tidsalder som brakte frem kvasten. At i Wesleys tidsalder, var det flere misjonærer enn i noen annen tidsalder vi har hatt, den store misjonstidsalderen på John Wesleys tid.

⁹¹ Men pinsen representerte Maria. Maria, det siste stadiet av Den, nå, hun var ikke Kornet. Men, Kornets Liv var inni henne, men Den hadde ikke modnet ennå. Jeg føler meg veldig religiøs. Mange hadde kornet, men, ser dere, Det hadde ikke modnet ennå. Det var der, men Det var ikke modnet.

Slik er det med vår pinsevevntidsalder som vi lever i! Det må komme frem et—et Guds Ord som er indre, udenominell, på utsiden av den denominasjonens område.

⁹² Luther ble til skolme med sine første ord, “Den rettferdige skal leve ved tro.” Wesley hadde to ord, “helliggjørelse,” den andre tydelige nådesgjerningen. Pinsevennene hadde det tredje ordet, “restaurasjonen av gavene.” Men hele Kornet må komme frem! Ser dere hvordan de denominerte seg på et ord, og et annet ord, og et annet ord?

Men det må være Noe som ikke kan denomineres; det er hele Livet som er der inne, som må produsere Seg Selv igjen i en Brud. Det kan ikke være noen flere menighetstider etter dette. Vi er ved enden, brødre og søstre. Vi er her. Vi har ankommet. Gud være takk! Amen. Nå, vi ser at disse tingene er så sanne som de kan få blitt.

⁹³ Videre ser vi, så, hvis hun er kvasten, eller... Wesley er kvasten; pinsevennene er så skolmen, som er det neste

stadiet av hvordan Hvetekornet kommer frem. Men, broder, søster, stilken er ikke Hvetekornet, heller ikke er kvasten Hvetekornet, heller ikke er skolmen Hvetekornet; selv om det ligner mer på Hvetekornet, hver gang det modnes.

⁹⁴ Stilken ser ikke ut som hvetekornet. Hva kommer så frem? Kvasten, en liten knopp; den ligner mer på hvetekornet enn—enn bladet gjør. Hva kommer så frem? Skolmen; den holder på hvetekornet, den nærer hvetekornet.

⁹⁵ Se nå tilbake her på løftet Gud ga til Abraham, fra “din Ætt,” åndelig talt. Det vet vi alle. Han talte om Kristus, ikke Isak; gjennom hans Trosætt.

⁹⁶ Legg merke til, det første var ved en trellkvinne, så ikke ut som løftet i det hele tatt. Gud trenger ikke ta tilbake Sitt Ord for noen. Gud sa hvordan det ville komme, og det er slik det vil komme. Men, Sara, som var en representant for menigheten, bilde på menigheten, den (hun) fant ut der, at hun sa, “Vel, jeg tror dette er litt for fenomenalt. Jeg kan bare ikke tro på det, så gå og få tak i Hagar og ta henne til din kone.” Ser dere, der, den stilken lignet ikke på løftet, i det hele tatt.

Men da Sara kom frem, nå, så det ganske bra ut. Det ser en hel del mer ut som løftet der, men fortsatt var det ikke det ekte løftet. Fordi, Israel, i Isak, sviktet og fornektet det ekte Kornet da Det kom frem. Halleluja! (Ta det med ro; ikke løp. Det skader deg ikke.) Fornektet Kornet, korsfestet Ham, og hengte Ham på et kors!

⁹⁷ Akkurat som Paulus sa her, “Forfulgte ikke den frie kvinnes ætt... eller forfulgte ikke trellkvinnen den frie kvinnes Ætt?”

Og på sammen måte forfølger denominasjonens såkorn det ekte Hvetekornet. Det må alltid være på den måten. De vil ikke være arvinger sammen. De er ikke forbundet sammen. De er absolutt to ulike løfter, to ulike tider, to ulike folk, i alt og ett. En er Bruden, og den andre er en menighet. Uten sammenligning, i det hele tatt, med dem.

⁹⁸ Men fortsatt er de ikke Kornet som var lovet skulle komme. Heller ikke var Sara, heller ikke var . . . Og heller ikke var Hagar, heller ikke Sara var, eller—eller heller ikke Maria, var Kornet.

Maria var ikke Kornet. Hun var en bærer av Kornet, men hun hadde gitt næring, brakt frem fra sitt morsliv. Akkurat som skolmen, brakte frem det ekte Kornet, men skolmen er ikke Kornet. Den bare . . . Den er mer lik Kornet. Den omslutter Kornet.

Langt tilbake i stilken, er livet spredt gjennom hele stilken. Og når det kommer til pollenet, er det kommet nærmere. Men når det kommer til skolmen, er den nesten helt lik kornet, og den er formet nesten akkurat som kornet.

Jesus fortalte oss hvordan det ville være i de siste dager, “Være så likt at det ville forføre selv de Utvalgte om det var

mulig,” men så kommer Kornet frem derfra. Og skolmen, Livet forlater skolmen. Og skolmen er en bærer, og det er nøyaktig hva våre denominasjoner har vært, en bærer; Luther, Wesley, pinsevennene. Og nå er tid for at Sårkornet skal komme frem. Legg merke til, legg merke til, bare . . .

⁹⁹ Hun var ikke Kornet. Maria var ikke det. Bare en skolme, kvast, og stilk, bærere av deler av Ordet, ikke hele Ordet! Luther hadde rettferdiggjørelse; Wesley hadde helliggjørelse; pinsevennene hadde restaurasjonen av gavene. Men da Ordet kom . . .

Nå, de kunne frembringe at, at, rettferdiggjørelse frelser et menneske. Tror dere det? Ja visst, det var en bærer av Ordet, akkurat på samme måte som jeg tror stilken er en del av hveten. Ja visst, det er den, men den er bæreren. Den er ikke Livet.

Så kom helliggjørelse. Hvor mange tror på helliggjørelse? Hvis du tror Bibelen, må du det. Ja visst. Så fortsatt er det ikke; det er litt mer likt; det er to ord til.

Men så kom pinsen, restaurasjonen av gavene. Å tale i tunger, de kaller det det første beviset på den Hellige Ånd. Å tale i tunger, der, de kaller det det første beviset, som brakte frem (hva?) skolmen, men de denominerte seg.

Men når du kommer og sier, “Jeg og Min Fader er Ett,” og disse andre tingene, så trekker skolmen seg unna Det. Men den virkelige, ekte Brude-Menigheten vil bringe frem hele Guds Ord, i Dets fylde og i Dets styrke, for Han er den samme i går, i dag, og for evig.

Legg merke til, i Marias morsliv var Sårkornet.

¹⁰⁰ Men da Kornet ble født, sa Den, “Jeg kommer for å gjøre Hans vilje som sendte Meg. Jeg og Min Far er Ett. Hvis Jeg ikke gjør Hans gjerninger, så tro Meg ikke.” Der var Kornet. “Hvem av dere kan anklage Meg for vantro? Det Bibelen har lovet Jeg ville gjøre, har Jeg gjort. Gud har bekreftet det gjennom Meg,” sa Han. “Hvem kan fortelle Meg nå?” Skjønner?

Men, Sårkornet i Maria, skolmen, den var nær opptil å være Den, men var det ikke. Den var fortsatt i morslivet.

¹⁰¹ Legg merke til, og i pinsetidsalderen. Gjennom den lutherske tidsalder, gjennom den wesleyanske tidsalder, har det vært det samme gjennom denne pinsetidsalderen.

Legg nå merke til. Men ved åpningen av de Syv Segl, Åpenbaringen 10, skal det fullstendige Ordet bli født inn i manifestasjon igjen, og bli stadfestet ved Guds Ånd, i den fulle styrken som Det var da Han var her på jorden; manifestert på den samme måten, og vil gjøre de samme tingene som Det gjorde da Det var her jorden. Amen! Hebreerbrevet 13:8, sa, “Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig.”

I Lukas 17:30, sa Jesus, "I de siste dager, som det var på Sodomas tid, når Menneskesønnen åpenbarer Seg Selv igjen, vil det bli det samme."

¹⁰² Verden er i en sodomisk tilstand. Og menigheten har gått inn i Sodoma, med den, som Lot og hans kone.

Og jeg sier at det er en Utvalgt Menighet et eller annet sted i denne verden, som trekker seg unna og atskiller seg fra de tingene, og Guds manifestasjon har tiltrukket seg Dens oppmerksomhet. Vi er i de siste dager.

¹⁰³ Skolmen har gitt fra seg sin Styrke inn i Kornet. Den har gått videre ut; den var en god skolme, men den har gjort sin tjeneste. Ser dere, det er Ord-Brudgommens Ord-Brud!

¹⁰⁴ Den naturlige ætten til Abraham, til Isak, og Jakob, og. . . Eller, den naturlige ætten, rettere sagt, til Ismael, den naturlige ætten til Isak, og så videre, måtte gå ned i jorden, for å—å bringe frem denne andre, bringe frem Jesus.

Og det samme må alle disse andre, kornet må tørke. . . jeg mener, skolmene må tørke, og pollenet må tørke, og alt dø, så Kornet kan produsere Seg Selv. Det er slik det har vært i enhver tidsalder.

¹⁰⁵ Denominasjoner har vært bærerne av deler av Den, deler som er Ordet, for det har vært skjult for de vise reformatorene, eller. . . forseglet vekk fra dem, inntil Ørnetidsalderen trer frem. Bibelen sier så. Ja, sir. Fordi, vi er lovet det i Malakias 4. Helt riktig, det er vi.

"Han har skjult Det for øynene til de vise og forstandige."

¹⁰⁶ Idet vi nettopp har gått gjennom Åpenbaringsboken, finner vi at alle, alle de tre skapningenes budbærere som gikk frem; hver enkelt stemte helt overens med Luther, hver enkelt stemte helt overens med den andre, som er oksen og de ulike dyrene fra Bibelen; de gikk frem i rettferdiggjørelse, helliggjørelse, og inn i pinsen. Men den fjerde var en ørn, det er riktig, og gjennom den tidsalderen reiste Gud Det opp. Så det må komme gjennom den tidsalderen for å være korrekt, ja, sir, ørneløftet fra—fra Malakias 4 som blir oppfylt.

¹⁰⁷ Jesus var ikke av Maria, men kom gjennom Maria, slik som Livet gjennom skolmen.

¹⁰⁸ Nå, mange av dere fine katolske brødre her, eller søstre, i kveld, tror kanskje at Maria var "Guds mor," som dere sier hun var. Hvordan kunne hun være Guds mor, og Gud hadde ingen begynnelse og ingen ende? Skjønner? Hvem var Guds Far, da, hvis hun var moren? Skjønner?

Han var hennes Skaper, og hun var ikke Hans skaper. Han skapte, Seg Selv, i Marias morsliv, ikke noe hun hadde skapt. Det var Han, som skapte, Seg Selv. Han var ikke av henne, men hun var av Ham. Det er riktig. Bibelen lærer oss, at, "Alt

er blitt til ved Ham,” ser dere, “og ikke noe ble til uten ved Ham.” Så hvordan kunne Han. . . Hvordan kunne Han ha en mor, når Han var Gud Selv?

¹⁰⁹ Nå ser vi her den sanne åpenbaringen av det sanne bildet. Det er tre kvinne-bærere av den naturlige ætten, inntil det modnet frem til Jesus. Hvordan det ikke kunne være Ismael, fordi han var født, egentlig, som vi sier i dag, utenfor ekteskapet, fordi han var en trellkvinnes sønn. Så kom en litt mer lik Ham, lik Jesus, som kom ved Isak; men fortsatt var det ikke, fordi det var født ved sex mellom Sara og Abraham. Men så kom Maria, og brakte frem Jesus Kristus, ved jomfrufødselen. Det er riktig. Gud, Ordet, ble kjød.

¹¹⁰ Hør nå her. Det var tre kvinner. Det er tre kvinner som er et bilde her, menigheter. Kvinnene er alltid bilder på menigheter. Betyr, tre denominelle tidsaldre, bærere, som også må dø og tørke opp, akkurat som skolmen og så videre gjør, for å gi plass til Kornet. Kornet kan ikke bli riktig, kan ikke bli modent, rettere sagt, før skolmen, stilken, og blader, er helt tørre. Det er riktig. Det suger ut enhver rest av Liv, fra dem; amen; alt det var, er det, pluss.

¹¹¹ Kan ikke gjøre det! Nå er det tiden for det modne Korn, eller Brudens tid. Skolmene er døde. Skolmene er tørket opp. Jomfru-Ordets tid, ikke berørt. Det er en jomfru, husk, jomfru-Ordets tid. Hvis du hadde lagt Det i hendene til en denominasjon, ville Det så visst ikke ha vært jomfruelig; Det ville ha blitt menneske-berørt, innen du kom til Det. Men Guds Menighet er ikke berørt av denominasjon. Halleluja! Det er et jomfru-født Guds Ord manifestert, Jesus Kristus den samme i går, i dag, og for evig. Halleluja! Hvor, hvor underfullt! Jeg elsker Det. Jeg tror Det. Jeg vet at Det er Sannheten. Det vil ikke bli berørt. Det vil ikke bli noen denominell menneske-berøring i Brudens jomfruelige Fødsel. Nei, sir! Hun har—hun har fått befaling av Gud om å komme ut av slikt. “Berør ikke deres urene ting, og bli gribber.”

¹¹² Det minner meg om noe. Da jeg kom fra Phoenix her om dagen, på vei til Tucson, fra møtet, fikk Guds Ånd meg til å bli oppmerksom på noe; mens kona og jeg kjøpte av gårde, og snakket, og barna sov bak i bilen, det begynte å bli sent. Fikk meg til å bli oppmerksom på en hauk, og jeg fulgte med på hauken en liten stund og studerte ham. Han er et nøyaktig bilde på menigheten i dag.

¹¹³ Nå, hauken, som vi alle vet, har mistet sin identifikasjon med sin originale skapelse. Det er helt riktig. En gang var han lik en ørn, sin storebror; slik var hauken. Men nå flyr han ikke oppe under himmelen lenger, for å jakte på sin himmelske manna, men han er blitt bløt. Han flyr ikke oppe under himmelen lenger. Han hopper på bakken, som en gribb;

sitter på en telefonstolpe; hopper i vei, jakter på døde kaniner. Hauken var ikke skapt for å gjøre det. Nei, han var skapt for å være lik ørnen.

Nå, det er akkurat som menigheten. Den var skapt lik ørnen. Den skulle ta plass i det Himmelske. Men, istedenfor det, har den blitt bløt. Den flyr ikke inn i det ukjente noe mer, inn i det blå. Nei, sir. Den stoler på sine moderne måter, med valg, med utdanning, og teologi, i en aller annen menneske-laget denominasjon; og leter etter en flokk med døde kaniner, halvratne, som noe annet hadde. Det er riktig. Hopper av gårde på bakken nå, ser dere, det er riktig, en hauk. Ser dere, det taler for seg selv.

Ørnen har ikke forandret seg det minste. Han forblir en ørn.

¹¹⁴ Han flyr ikke høyt oppe under himmelen, hauken gjør ikke det lenger, for å fange fersk manna der oppe, men han stoler på at han kan finne noe som allerede er dødt. En hauk gjør nesten ikke . . . si han skal ned på bakken. Men følg med på en gammel hauk i dag. Går du nedover veien, ser du at telefonledningene er fulle av hauker, ser om han kan finne noe—noe som allerede er drept, noe råttent noe. Han er blitt slik at han ikke har vinger nok til å fly. Han er . . . Før du vet ordet av det, vil han være på bakken, hele tiden, lenket til bakken fordi han er blitt bløt. Han bruker ikke sin styrke, lenger, som Gud ga ham.

¹¹⁵ Hans særegne kjennemerke var å sveve oppe under himmelen og følge nøye med derfra, men nå er han der nede og kan ikke engang se oppover. Han tenker på døde kaniner, og lurar på hva han kan finne på veien; et eller annet stinkdyr, pungrotte, eller noe som noen har kjørt over. Han er ikke en ørn, men han er noe i likhet.

Akkurat som menigheten som stoler på mat fra utdanning og så videre, en død diett som døde for mange år siden, gjennom Luther, og Wesley, og pinsevevne, og slik fortsatte den å spise. Den ser seg tilbake etter en eller annen menneskelagd læresetning; istedenfor å fly opp i det Himmelske i Ordet, der, “Alle ting er mulig for dem som tror.”

¹¹⁶ Han har lagt seg til vanene til musvåken. De døde tingene var etterlatt for gribbene, verden. Utdanning og lignende, var etterlatt for verden, ikke for Menigheten. Den er så bløt at den ikke . . . Den er ikke robust lenger. Den kan ikke komme opp i det robuste Himmelske, der, “Alle ting er mulig for dem som tror.”

Han lener seg tilbake, og sier, “Vel, Doktor *Så-og-så* sa bestemte . . . Min denominasjon tror Det ikke på den måten.” Åh, du fordervede hauk, redd for å bryte ut på Guds løfter!

Du sier, “Vel, miraklenes dager er over.”

¹¹⁷ Du er bløt. Du er redd for å løfte vingene og fly avsted. Og har du blitt for bløt for et bønnemøte? Har du kommet til et sted der du er redd for være mer enn ti minutter ved alteret?

118 Hopper av sted som en gribb, spiser døde åtsler på bakken! Ja, sir. Han er for bløt til å ta det robuste utenfor, lenger. Hopper som en gribb, og spiser gribbemat. Det er hva det er. Det er riktig. Inntil, han begynner å se ut som en gribb. Han oppfører seg som en gribb. Han er langt fra noen hauk noe mer. Han ligner mer på en gribb enn på en hauk. En hauk skal sveve; ikke sitte på en telefonstolpe og se etter en død kanin, og så komme ned der og dilte opp og ned veien som en gribb. Skjønner?

119 Det er omtrent det samme som menigheten har gjort i dag. “Hva er vitsen med å dra opp Dit og sveve omkring, når jeg kan få tak i kaniner her?” Men de er døde. De er råtne. De er forurenset. En gang, var de gode; det samme var læren til lutheranerne, Wesley, og pinsevevne. Hvorfor spiser du som en gribb? Det falt ny manna hver natt, ut fra det himmelske, for Israels barn da de var på reise; alt som ble til overs ble forurenset. Vi pleide å si, på landet, “har larver i seg.” Det er for mange av de larvene i opplevelsene våre i dag, våre religioner, stoler på hva noen andre sa, hva noen andre sa, og, “Løftet er for en eller annen tid.”

120 En mann kom til meg for ikke lenge siden, en baptistforkynner, der oppe i huset mitt, og sa, “Vet du,” sa, “Jeg—jeg ønsker bare å korrigere deg på noe.”

Jeg sa, “Hva?”

Sa, “Du prøver å lære en apostolisk Lære over i denne tidsalderen.” Sa, “Den apostoliske tidsalderen er slutt.”

121 Jeg sa “Når?” Skjønner? “Jeg vil fortelle deg når den begynte, så kan du fortelle meg når den sluttet.” Jeg sa, “Tror du Ordet?”

Han sa, “Det gjør jeg.”

122 Jeg sa, “Ja vel. Nå, på Pinsefestens Dag, tror du at det var da den apostoliske tidsalderen startet?”

Han sa, “Det gjør jeg.”

123 Jeg sa, “Da sa, taleren, apostelen Peter, disse ordene.”

Og husk, Jesus sa, “Hver den som tar Ett Ord bort fra Dette, eller legger ett ord til Det, hans del vil bli tatt bort fra Livets Bok,” det er en predikant eller noen som har sitt navn i Boken.

Jeg sa, “Peter sa, ‘Omvend dere, alle sammen, og la dere døpe i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse, og dere skal få den Hellige Ånds gave. For løftet er til dere, og til deres barn, og til dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud kaller.’ Når gikk den ut da? Den har alltid bestått.”

Det er en flokk med hauer som har endt opp med å bli gribber, og hopper rundt på et eller annet dødt kadaver, som en eller annen tidsalder drepte for dem. Riktig. Ikke fersk

man fra Himmelen, noe mer. De vil ikke ha Det. De har ikke. . . De kan ikke ha et bønnemøte. Ikke ørner, til å begynne med; bløte, ikke robuste; bare hopper rundt.

¹²⁴ På samme måte er vår moderne denominasjon, avhengig av utdanning fra en eller annen menneskelagd teologi, for å bortforklare alle disse Tingene, og de tar imot det. De vil ikke ta Ordet som sier, "Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig." De vil ikke ta Malakias 4. Og han vil ikke ta alle disse andre løftene som hører til denne tid, og sa hvordan menigheten eldes. Hvordan profeten sa, "Det skal bli Lys i aftenstiden," de tar ikke Dette. De ønsker å hoppe rundt på det en eller annen pinseveinn-organisasjon drepte, for hundre år siden, og spise på halvvrått manna. Det stemmer. Det er ikke bra.

¹²⁵ Legg merke til, menigheten er så kjedelig, mater seg på verdslige åtsler, døde ting av verden, akkurat som gribbene gjør. Menighetspolitikk, de lar ikke den Hellige Ånd sende en mann til en menighet; de må ha politikk og se om denominasjonen kommer til å ta imot ham eller ikke. Det er riktig. De ligner verden. De kler seg som verden. De ser ut som verden. De oppfører seg som verden. De er gribber, som verden. De er late, bløte, og går på kompromiss. Det er alt.

Har du noen gang sett en ørn gå på kompromiss? Nei, sir. Det finnes ingen kompromiss i ham. Det gjør heller ikke en ekte kristen. Han er ikke bløt. Han vil lete til han finner Det. Amen. Ja, sir. Han vil finne sin Mat. Han vil ha fersk Manna. Han vil komme seg ned der og grave til han finner Det. Han vil fly høyere og høyere. Hvis det ikke er noe i denne dalen, vil han stige litt høyere. Jo høyere du drar, dess mer kan du se. Så det er tid for denne tids ørner å begynne å fly høyere, grave seg inn i Guds løfter, ikke lev på gribbemat som er blitt drept for mange år siden; kom deg ut av det.

¹²⁶ Politikk, stemme på det ene og det andre, si *dette, det*, eller noe *annet*, og den Hellige Ånd har ikke lenger full råderett i menigheten i det hele tatt. Ikke mer bønnemøter, ikke mer sjelekval med Gud for å oppfylle Hans Ord! Ikke mer tro på at Ordet fortsatt er det samme i går, i dag, og for evig! De blir bare mer og mer gribbeaktige, fikk en denominasjon, satte navnet sitt i boken; og ble late og bløte, og lener seg tilbake der og godter seg med et eller annet dødt kadaver. Og, så, skulle den i det minste ha vært en hauk som ligner sin bror ørnen, profeten som brakte det sanne Ordet og manifesterte Det.

¹²⁷ Stoler på halvvrått, menneskelagd teologi. Hvor får han det fra? Fra et eller annet menneskelagd søndagskole-programblad, som en eller annen pedagog drepte for ham tilbake på et eller annet seminar, og forteller ham at, "Miraklenes dager er over. Det var ikke noe slikt som dåpen i den Hellige Ånd. Alt Dette er nonsens." Mener du å fortelle meg at en ørn ville spise det? Han kunne ikke gjøre det. Nei, sir.

¹²⁸ Heller ikke vil en kristen spise på de døde kadavrene fra gamle denominelle doktriner og slikt. De vil ha Guds Ord, ferskt, løftet for tiden. Gud lovet kaniner i Luthers dager. Han lovet andre ting i andres dager. Men nå har Han lovet oss et fullgodt Måltid, med en syv retters Meny, for alle de Syv Segl er åpnet, og alt er klart for Guds Ord, for de som kan ta imot! . . . ? . . .

¹²⁹ Hauker hopper som musvåker. Åh, du store! Tenk på det, hvor farefull, ja—ja tiden er. Akkurat som hauken for lenge siden har mistet sitt særpreg som en hauk, slik har menigheten for lenge siden mistet sitt særpreg som en lillebror (fugl) til ørnen, Guds profeter.

En gang bæreren av et sant ord, rettferdiggjørelse; så ble den en bærer av helliggjørelse; så ble den en bærer av dåpen i den Hellige Ånd, restaurasjonen av gavene. Men så når Han fortsetter videre og isteden går bakover, og prøver å spise noe, manna fra en annen tid, er den råttten. Den er ikke noe bra.

En ekte ørn i denne tid vet at det var helt i orden. Men vi har det, pluss, inntil Jesus Kristus er manifestert i fylden av Sin kraft, som Han lovet å være i denne siste tid.

¹³⁰ Hun er nå en tørr skolme. Det er forbi; Guds Ånd som passerte gjennom henne, er sann. Og vil ikke, hun vil ikke være arving sammen med den stadfestede Ordsæden. Det vil hun så visst ikke. Hun vil ikke være i Bortrykkelsen. Hun vil være et menighetsmedlem, som kan komme opp i den andre oppstandelsen, og bli dømt ifølge det hun har hørt.

Hvis du er her i kveld, og bare et menighetsmedlem, hva vil din dom være, når vi alle må stå der og vitne om at du hørte Sannheten? Skjønner?

Hun flyr ikke lenger inn i det blå, inn i det ukjente, til det overnaturlige, der Kraften og høydene, og Guds Evige Ords løfter blir gjort mulige, “alle ting for dem som tror.” Hun vil ikke tro Det, sa hun. Hun setter seg rett tilbake på telefonledningen, og sier, “Min denominasjon sier at kaniner er helt i orden.” Selv om de har mark i seg, men, allikevel, “Er de helt i orden,” ser dere. Hun stoler på det.

¹³¹ Pinsevennene ligner sin denominelle gribbe-søster, sitter nå i store “rådsseter hos de ugudelige,” ja visst, lytter til sine verdslige, politiske ledere som mater henne med gribbemater som døde kaniner, med noe som har skjedd, for femti år siden. Det er tilstanden til pinsemenigheten. Åh, du store!

¹³² Akkurat som Sara som prøvde å bringe frem det overnaturlige løftet ved—ved en håndplukket Hagar, det samme har menigheten, når de prøver å bringe frem en vekkelse. Våre store evangelister over landene i dag, “En vekkelse i vår tid! En vekkelse i vår tid! Alle dere metodister,

baptister, pinsevenner, alle sammen.” Hvordan kan dere ha en fersk Manna-vekkelse på en gammel, død, gribbeaktig...?... Hvordan kan dere ha det, vekkelse i vår tid?

Vekkelsen vil bli så liten at de aldri vil vite at den noen gang fant sted.

¹³³ Pinsevennene sier, “Åh, det kommer til å skje noe stort.”

Det skjer, og de vet det ikke. Ser dere, slik er det. Skjønner? Ja, sir. “For der hvor Åtselet er, vil ørnene samles,” helt bombesikkert. Skjønner? Det var hva Det sa. Hva er Åtselet? Ordet. Han er Ordet, Åtselet, Kristus! “Kristus i dere,” den samme i går, i dag, og for evig. Hvor sant Det er!

¹³⁴ Sara, prøvde å få løftene til å oppfylles, ser dere, i en stor... som menigheten i dag, “en stor vekkelse i vår tid,” (ved hva?) ved et fordervet løfte. Hvordan vil dere gjøre det, når Gud aldri velsignet en organisasjon?

Han brukte aldri en organisasjon. Når et budskap gikk frem, og de organiserte seg, døde det rett der. Jeg utfordrer en hvilken som helst historiker til å vise meg hvor det noen gang reiste seg igjen. Det døde rett der og forble rett der. Gud bare beveget Seg rett videre ut av den bæreren, inn i en annen; rett ut fra lutheranerne, inn i metodistene; rett videre ut av metodistene, inn i pinsevennene; nå har Han beveget Seg rett ut av pinsevennene, inn i Kornet.

¹³⁵ Fordi, det må være Kornet. Du kommer ikke utenom naturen. Det er ingen, ikke noe annet der som kan la det skje utenom Kornet, så Kornet vil produsere Seg Selv. Han er den samme i går, i dag, og for evig; den samme Ildstøtten, viser de samme tegn, den samme Kraft, den samme Gud, de samme miraklene, den samme tingen, og stadfestet Ordet og Bibelen, helt nøyaktig. Han er den samme i går, i dag, og for evig. Han leder an, i kveld. Gud hjelp oss å se Det og tro Det! Ja visst!

¹³⁶ Ser dere, Sara, menigheten, håndplukket Hagar. Det fungerte ikke. Gjorde det? Nei. Hennes håndplukkede gruppe vil ikke fungere i dag, heller. Doktorer, og personer med Ph.D., og L.L.D., klarer det ikke. Alle bærerne mislykkes.

Luther mislyktes, som Hagar gjorde. Hva gjorde Hagar? Hagar ga sønnen sin til en annen kvinnes favn (det riktig?), for å oppdra barnet sitt. Hagar gjorde det; ga sin sønn, sin eneste sønn, til en annen kvinnes favn (ikke moren hans), for å oppdra det. Det var det samme Luther gjorde da han ga sin sønn, rettferdiggjørelse, over til en denominasjon for å klusses med, det er riktig, for å oppdra ham.

¹³⁷ Wesley mislyktes på samme måte som Sara gjorde, tvilte på at den overnaturlige Fødselen var dåpen i den Hellige Ånd, som Sara gjorde ved eiketreet. Da Wesley stiftet bekjentskap med det overnaturlige, da pinsetidsalderen begynte og Wesley

fikk kjennskap til tungetale og alt Dette, så lo de og gjorde narr av Det. Alle dere church of Christ, og dere, såkalte, og dere baptister, og presbyterianere, alle dere, satte nesa i været, mot Det, og gikk bort fra Det. Riktig. Hva har du gjort, Wesley? Du solgte barnet ditt til en organisasjon, og det døde og gikk til grunne. Det er helt riktig.

¹³⁸ Men, Ordet, det sanne Ordet gikk rett videre. Det ble ikke værende i den organisasjonen. Det beveget Seg rett videre inn i pinsen, og hadde med mer til den. Det var en mer modnet Sønn, som Sæden som falt ned i morslivet; og, etter en stund, startet Det i ryggraden, fikk så lunger, og så hode og føtter.

Og, etter en stund, kom Det til et punkt der Det ble født. Det er riktig. Så, det er slik Menigheten har modnet, på samme måte.

¹³⁹ Wesley tvilte akkurat slik som Sara gjorde ved treet. Hun sa . . . Da Herrens Engel, en Mann, kledd som en . . . Eller, en Engel, Gud, Selv, var det. Elohim, kledd som en mann, stod der med støv på klærne Sine, og sa at Han hadde gitt løftet; etter at Sara var nitti år gammel, og Abraham hundre.

Og Sara lo i smug, og sa, "Hvordan kan dette skje, når Abraham og jeg ikke har hatt, vel, vi har ikke vært som unge mennesker, familieforholdet, kanskje på tjue år." Hun var nesten hundre år gammel. Sa, "Jeg, kjenne lyst med min herre, jeg gammel, og han gammel, også? Og hans livsstrøm er død, og mitt morsliv er tørket ut. Brystene mine er borte; melkegangene er borte. Hvordan kunne jeg få det?"

¹⁴⁰ Gud sa, "Jeg har lovet det. Han kommer, uansett!"

¹⁴¹ Det samme gjorde Wesley. "Hvordan kan vi ta godta at de taler i tunger, og Guddommelige helbredelse, og slikt. Det er ikke for oss i denne tiden."

¹⁴² Gud sa, "Jeg lovet, 'I de siste dager vil Jeg utøse Min Ånd over alt kjød.'" Han lovet å gjøre det, og Han gikk videre og gjorde det, uansett. Og den wesleyanske menigheten, med alle sine små pollen-søstre, av baptister, presbyterianere, og church of Christ, og Nazarenes, Pilgrim Holiness, og United Brethren, og flere, døde rett med den. Og Menigheten fortsatte videre.

Hva gjorde nå Pinsevennene? Organiserer, akkurat som skolmen. Den gjorde det samme. Den organiserte seg sammen, innsatte seg selv som en skolme. Det er riktig.

¹⁴³ Pinsevennene var som Maria. [Tomt spor på lydbandet—Red.] . . . pinsefest, se hva Maria gjorde. Hva gjorde Maria galt? På en pinsefest, en gang, møtte hun en flokk med høye geistlige, prester. Da, hennes Sønn, hun kunne ikke finne Ham noe sted. Og hun gikk tilbake, en tre dagers reise.

Hun hadde forlatt Ham. Akkurat som den moderne menigheten i dag, rundt tre ganger fem, eller tjue-fem, har menigheten forlatt, omkring femti år siden, eller sytti-fem.

144 Forlot Ham på pinsefesten. Maria gikk tilbake opp sammen med Josef, tre dager, og lette etter Ham. Hun hadde lett etter Ham; kunne ikke finne Ham.

Hun fant Ham. Hva fant hun? Hun fant Ham i templet, diskuterte Guds Ord med prestene. Og rett foran prestene, de høye geistlige, lot Maria teppet falle. Hun gjorde akkurat det hun ikke skulle ha gjort.

Kalte seg, "Gud; Guds mor"? En mor burde ha mer visdom enn sin sønn.

Og hun sa, "Din far og jeg har lett etter Deg med tårer, dag og natt." Hmh! "Din far og jeg," hevdet at fødselen ikke var overnaturlig, at Josef var faren til Jesus. Hun fornektet den overnaturlige fødselen.

Pinsevennene tok tungetalen. De fornektet Ordets Fødsel. Det var nøyaktig hva det gjorde. Det vil ta så mye av Det, men vil ikke ta resten av Det. Det fornektet Ordets Fødsel, akkurat som Maria gjorde. Men, følg med, det vil ikke bli noen flere organiseringer etter Dette.

145 Følg med på Ordet Selv, bare, tolv år gammel, bare en bitte liten ting bak i skolmen, Han sa, "Vet dere ikke at Jeg må være i Min Fars tjeneste?" Ordet korrigerste menigheten, rett der.

146 "Hva gjør du alle disse tingene for? Du vet du ikke kan gjøre dette. Vi vil stenge dørene våre; vi vil ikke la deg komme inn."

147 "For vet dere ikke at Jeg må være i Min Fars tjeneste?" Skjønner? Ja visst, ja visst, det ekte overnaturlige!

148 Henrykt, hevdet hun bare at Han var Josefs sønn, en vanlig mann. Eller, som pinsevennene gjorde, bare hevdet at Han var "en av tre." Puh! Jeg vet den såret, "en av tre." Men Han var alle tre, i Én. Han var ikke én av tre. Men pinsevennene, "Åh, ja, Han er Sønn av Faderen, av den Hellige Ånd, så . . ." Åh, du store!

Men det ekte, sanne Ordet taler rett ut, og sier, "Det er ikke tre av dem. Det er én av dem." [Tomt spor på lydbåndet—Red.] Amen. Kjenner dere ikke Guds Ord? Gjør det ikke til tre; men Én.

149 Legg merke til, det vil ikke bli noen flere bærere, modernemigheter, denominasjoner, etter denne bærer-skolmen.

150 Fordi, etter skolmen, er det ikke mer, ikke noe mer da utenom Hvetekornet. Er det riktig? Det må være Hvetekornet. Det må være det samme slaget som gikk ned i jorden, Jesus Kristus den samme i går, i dag, og for evig, en Ånd som kommer over Bruden til å gjøre de samme tingene som Han gjorde. Skjønner? Det er reproduksjonen av Hvetekornet igjen.

151 Ordet, ennå ungt, talte for Seg Selv, "Og vet ikke at Jeg må være i Min Fars tjeneste?" Hmh!

¹⁵² Der er Budskapetets hemmelighet nå, helt riktig, “Faderens tjeneste.” Hva er Faderens tjeneste?

Kan du tenke deg hva Faderens tjeneste var, i Ham? Å oppfylle det Jesaja sa, “En jomfru skal bli med barn.” Oppfylle det Jesaja, sa igjen, “Den lamme skal springe som en hjort,” og alle disse tingene ville skje. Som Moses sa, “Herren deres Gud skal reise opp en Profet, iblant dere, likesom meg.” Det var Faderens tjeneste, å oppfylle det Ordet.

Vel, hvis det kom ned gjennom stilkene, av de naturlige kvinnene; hva med disse stilkene av disse åndelige, menighetskvinnene? Menigheter betyr kvinner, *kvinner* betyr “menigheter,” rettere sagt. Er det riktig?

Så hva er det nå? “Vi må være i Faderens tjeneste,” roper Hveten tilbake, Hvetekornet. Ja, sir. Hva må det gjøre? Stadfeste Malakias 4, stadfeste Lukas 17:30, stadfeste Hebreerbrevet 13:8, stadfeste Johannes 14:12, stadfeste hele Hans Ord. Stadfeste Hebreerbrevet, jeg mener... Åpenbaringen, det 10. kapitlet, åpningen av de Syv Segl, og Guds hemmeligheter; til og med slangens sæd, og alt, vil bli manifestert; ekteskap og skilsmisse og alle disse andre hemmelighetene som har vært skjult under pilarene i alle disse årene, for teologene og så videre, men nå er tiden. Det er Faderens tjeneste.

Tror dere de vil ta imot Det? De ønsker å være fornemme, og sier, “Vår denominasjon lærer oss ikke Det.” Men Bibelen gjør det. Det er riktig.

¹⁵³ Gud stadfester at Det er sant. Ja visst, oppfyller Det i denne tidsalderen, med de Syv Segl. Eller, bare beviser at denominasjonene har vært bærere, det er også en del av Faderens tjeneste, å bevise. Og Faderens tjeneste er nå å vise dere at de denominasjonene ikke er Hans. De er menneskelagde systemer som forneker Ordet. Riktig. Følg med.

Du sier, “Vel, Maria, jom- . . . store jomfru!”

¹⁵⁴ På korset, kalte Han henne aldri, “mor.” Han kalte henne, “kvinne,” bærer, ikke mor. Skjønner? Sant, hun var en bærer av Ordet, men hun var ikke Ordet. Han var Ordet. Åh, ja.

¹⁵⁵ Legg merke til, også, at hun var ikke identifisert i oppstandelsen med Ham. Han døde og oppstod igjen, fordi Han var Ordet. Hun var bare en bærer. Hun døde, og er fortsatt i graven. Det er riktig. Så, hun var bare en bærer, ikke Hans mor, ikke Gud. Hun var bare en bærer som menighetene er. Det er riktig. Viser at hun bare var en bærer, ikke Ordet.

¹⁵⁶ La oss avslutte med å si dette. Åh, pinsevenn-hauker, hopper rundt som gribber, tar del i verden akkurat som resten av dem, “har en form for gudsfrykt, nok til å forføre selv de Utvalgte om det var mulig, men forneker dens Kraft,” som profeten sier her. Et perfekt eksempel på hvordan Guds Ord

sier det vil være i de siste dager, en Laodikea menighetstid, "naken, blind, elendig, fattig, ynkelig, og vet det ikke; hevder at hun er stor og rik, 'har ikke behov for noe.'" Og vet ikke at hun er forandret fra en hauk, en broder som ligner en profet, for å holde Guds Ord rett; hun er endt opp som en gribb, og mater folket sitt med døde geistlige kaniner. Helt riktig. Våkn opp! Du store, hvordan kan du forvente å bli identifisert, eller bli arvinger sammen med ørnene, når tingene er slik som det i denne store tid da Bortrykkelsen er for hånden.

¹⁵⁷ Åh, kristne, åh, troende, hvis du har vært en delvis troende, så forsett å være på møtet bare en liten stund til (vil du?), vi har noe her som jeg tror Herren vil du skal vite.

Det er sent; jeg kan ikke gå noe videre. Jeg må avslutte, og kanskje fullføre i morgen kveld. Men, hør her, la oss bøye våre hoder bare et øyeblikk.

¹⁵⁸ Jeg ønsker ikke at du skal legge merke til hva slags grammatikk jeg bruker, men jeg ønsker at du skal gi akt på hva jeg sa bare et lite øyeblikk. Det er enkelt nok til at du kan forstå det, er jeg sikker på, hvis du ønsker. Hvis du er her i kveld, og du er uten denne opplevelsen . . .

Jeg sier ikke . . . Du sier, "Jeg har danset i Ånden, hoppet rundt omkring." Ja, hauker gjør det samme, akkurat som kråkene og gribbene. Jeg spør ikke om det.

Hva spiser du på? Hvor får du din daglige kost fra? Hvor får du mat, fra Guds Ord eller et eller annet gammelt kadaver som ble brukt der tilbake, for mange år siden? Er din opplevelse, i kveld, noe som du plukket opp for mange år siden; eller er den fersk og ny i kveld, ny Manna som nettopp har falt fra Himmelen, og du mater din sjel på Det, og ser i morgen etter noe godt og bedre? Hvis du ikke har det på den måten, nå med deres hoder bøyd og deres øyne lukket, og deres hjerter bøyd, spør dere selv dette ærlige spørsmålet. Og ikke til meg, men til Gud, vil du løfte din hånd som et vitnesbyrd, som sier dette, "Gud, sett min sjel og min ånd i stand på en slik måte, at jeg bare kan mate meg med Guds Ord." Vil du bare løfte din hånd, si . . . Gud velsigne deg. Gud velsigne deg.

¹⁵⁹ Jeg vet ikke helt nøyaktig hvor mange som er her inne, det er, i kveld. Jeg er veldig dårlig til å bedømme folkemengder, men vil si at minst en tredjedel, eller mer, rakte opp hendene sine, at de ønsker istandgjorte sjeler. La oss huske det i bønn nå mens vi bøyer våre hoder.

¹⁶⁰ Kjære Gud, jeg er bare ansvarlig for å si Ordet. Og ved disse små enkle lignelsene, små bildene, ser folket at den ene ikke vil bli arving med den andre. Og vi vet at i de siste dager vil det bli mennesker som vil bli borttrykket opp i Himmelen, og noen av dem vil være her når Jesus kommer. Og vi forventer at Han kan komme til og med i kveld.

¹⁶¹ Og jeg tenker på tretti, omtrent tretti eller tretti-tre år siden, knelte ned her kanskje på denne tiden av kvelden, rundt klokken halv ti eller ti, og ba for en far som var fortapt. I kveld, Herre, ber jeg for mange fedre, mange mødre, og brødre og søstre. Vil Du ikke se i nåde, kjære Gud? Det er for sent nå for min far å gjøre noe med det; han har trådt utenfor dette livets grenser. Og snart, Herre, skal vi alle gå den samme veien. Jeg, også, må gå den veien. Enhver mann og kvinne, gutt eller jente, her inne, må gå den veien. Og vi vil stå ansvarlige for hva vi gjorde med Guds Ord.

¹⁶² Hvor liten den mannen må ha virket, i Davids øyne, da han spyttet på ham! Hvor lite vil de menneskene tenke, som spytter på Jesu-Ordet, når Han kommer igjen, og de som gjennomstunget Ham. Hvor små vil de menneskene føle seg som kunne gå vekk herfra og til og med se en... ikke bare i noen store greske ord, og så videre, men i den enkle naturen som lærer oss Gud Skaperen; kan se Ordets bærere, og se Ordet Selv, og kjenne tiden vi lever i, og at innhøstingen er her.

¹⁶³ Kjære Gud, la oss ikke snu ryggen til Det, til fordel for noe av verdens dårskap, men la oss i kveld ta imot Ham av hele vårt hjerte. Herre, skap i meg en god ånd, Livets Ånd, så jeg kan tro alle Dine Ord, og ta imot Jesus Ordet, den samme i går, i dag, og for evig, og i dag tro på den delen som er tildelt denne tidsalderen. Gi det, Herre. Jeg ber om det i Jesu Navn.

¹⁶⁴ Og nå vil jeg spørre hver enkelt av dere, mens dere er her og tenker på dette, virkelig oppriktig. Vi har ikke en menighet som du kan bli medlem av. Vi har et basseng der nede som du kan døpes i, "Så mange som kom til tro ble døpt," hvis du ikke har blitt døpt ved kristen dåp ennå. Det betyr ikke stenking, øsing; det menes ved neddykking. Ikke i en tittel av Fader, Sønn, Hellig Ånd, men i "Jesu Kristi" Navn, slik som hele menigheten ble døpt, frem til den katolske kirke i 303 introduserte tre guder og tre former for dåp, med treenighetens titler. Hvis du ikke har fått det ennå, venter det kapper og slikt på deg der nede, i morgen formiddag klokken ti.

¹⁶⁵ Vil du ikke komme og forene deg med Jesus Kristus, ikke med oss. Vi har ikke en menighet her heller til å ta hånd om deg. Gå til en hvilken som helst menighet du ønsker, hvor enn du kommer fra, men, vær så snill, tro dette Ordet. Tror dere det? Si, "Amen." [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Gud velsigne dere. Kan dere gjøre... .

¹⁶⁶ Er det noe vi kan hjelpe deg med, er vi her for å gjøre det.

¹⁶⁷ Nå, jeg vet det er syke her. Tiden har flydd fra oss, i kveld, for en bønnekø. Kanskje vi får det til, allikevel. Jeg vil at hver enkelt av dere skal gjøre noe for meg. Dere sitter i nærheten av noen; legg hendene deres over på den personen.

Og uten tvil legger du hendene dine på en ørn, kanskje en ørn som har spist noe gribbemat et eller annet sted; blitt syk av det. De vil ikke ha mer av det. De ønsker å komme ut av det. De er syke og trette av det. Sitt her i kveld og se hva ørner virkelig kan spise, Ordet, og få en levende Kristus levende iblant dem, viser Seg Selv levende, den samme i går, i dag, og for evig. De ønsker ikke å være arvinger sammen med skolmen; de skal bli brent. Alle stråene og slikt skal bli brent. Skurtreskeren kommer for å banke Hveten ut. Du ønsker å være Hvete.

¹⁶⁸ Det er noen av dem som er syke, noen av dem er fysisk syke. Jeg vil at du skal be, ørn. Be for din broder, søster ørn der, mens jeg ber for dere her. Må Guds Ånd komme over dere.

¹⁶⁹ Husk, jeg gir dere Ørnemat, Guds løfte. Han kaller Sine profeter, "ørner." Han kaller Seg Selv "en Ørn," Han er Jehova Ørn. Og mens dere har lagt hendene deres på hverandre, be for dem.

¹⁷⁰ Vår Himmelske Far, Ditt Ord sier, det siste oppdraget Du ga til Din Menighet, var, "Gå ut i all verden, og forkynn Evangeliet," var befalingen, "den som tror og blir døpt skal bli frelst; den som ikke tror skal bli fordømt. Disse tegn skal følge dem som tror; i Mitt Navn skal de kaste ut djevler; de skal tale i tunger; hvis de drikker noe giftig, vil det ikke skade dem; hvis de tar opp slanger, vil de ikke skade dem; og hvis de legger sine hender på de syke, skal de bli friske."

O Jehova Ørn, mat Dine små i kveld med det Ordet, Herre. De er trengende. Det er kosten de trenger. Det er hva de trenger, for å skjønne hva Maten er, hva SÅ SIER HERREN er.

¹⁷¹ Du lovet, hvis de legger sine hender på hverandre, at de ville bli friske. O Herre Gud, ta all tvil og gribbe-ideer bort fra oss nå. Og vi næres høytidelig på Ørнемaten, fra Guds Ord.

¹⁷² La enhver uren ånd som er i disse menneskene, enhver tvilsånd, enhver fryktsånd, ethvert denominelt jerngrep, enhver uvane, enhver sykdom, enhver lidelse som er iblant folket, forsvinne. I Jesu Kristi Navn, må det komme ut av denne gruppen av mennesker. Og må de bli frie fra denne stund av, så de kan spise Ørнемaten som vi tror Du vil sende oss i løpet av uken, Herre, og åpner opp de Seglene og viser oss de hemmelighetene som har vært skjult siden verdens grunnleggelse, som Du har lovet. De er dine, Far. I Jesu Kristi Navn. Amen.

¹⁷³ Alle som tror og tar imot, reis dere opp, og si, "Jeg tror. Jeg tar imot. Det som Gud lovet meg, tar jeg imot." [Forsamlingen reiser seg med en stemme som aksepterer—Red.]

Herren velsigne dere. Det er underfullt. Enhver person står! Det er godt.

En akkord, *Jeg elsker Ham*. La oss synge denne salmen til Ham da, "Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham fordi Han først elsket meg." Alle sammen nå.

Jeg elsker Ham, (hvis dere gjør, la oss løfte
våre hender) Jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

¹⁷⁴ Åh, er Han ikke underfull? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] La oss håndhilse på hverandre. Broder, ørn, bare snu deg rundt, søster, hils på hverandre, mens vi synger den.

Jeg elsker Ham, . . .

Broder, ørn! Broder, ørn! Broder, ørn, som forkynner Ordet! Charlie, hvordan går det? Gud velsigne deg, broder. Glad for å se deg! Gud velsigne deg, broder. Gud velsigne deg, broder, ørn. Gud velsigne deg.

På Golgatas tre.

La oss løfte våre hender til Ham igjen.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket . . . (og Han gjorde deg
til en ørn)
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

¹⁷⁵ Hvordan vil dere vite, hvordan vil verden vite at dere elsker Jesus? Når dere elsker hverandre. Det er slik verden . . . Ser dere, Gud ser din tro; verden ser din handling. Elsk hverandre nå. Vær gode mot hverandre. Snakk med hverandre. Vær tålmodige med hverandre.

Og for all videre veiledning vi kan gi, dåp, søke den Hellige Ånd . . . Vi har ikke noen rom her å gjøre det på, forstår dere. Alterkallet, hvis Gud har overbevist deg om at Dette er riktig, at Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig, og du ønsker å forene deg med Ham, gå og bli døpt i Hans Navn, i morgen. Det vil være menn der som kan veilede deg. Alt vi kan gjøre for å hjelpe deg, vil vi gjøre.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham

Dere på telefonene nå, Tucson, over i California, langt oppe i øst, løft hendene deres, langt der ute i . . . ? . . . Pris Ham!

Kjøpte min frelse

Hvem skal avslutte? [Broder Branham snakker til noen på plattformen—Red.] Nå, fram til i morgen kveld, gir jeg dere broder Neville, vår pastor.

KORNET ER IKKE ARVING MED SKOLMEN NOR65-0218

(The Seed Is Not Heir With The Shuck)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk torsdags kveld, den 18. februar, 1965, ved Parkview Junior High School i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org